

EÖRSI ISTVÁN:

BALLADA

Fehér lova már régóta csontváz,
sörénye se farka nincs neki,
lovasa rajta zörögve pompáz,
csapkodják csontját érmei.

Mostantól kezdve akárcsak régen
megnyerünk minden háborút,
Tengerész Muki trappol az égen,
az övé minden viziút.

Mukimukimukimukimuki!
Mukimukimukimukimuki!

Tengerész Muki a parlamenti
ülésterembe belovagol,
megáll a középén, nem látja senki,
de érzi szagát, aki jól szagol.

Egyszerre elomlik s harminchárom
csigolyája csörögve szétgurul,
remegés fut át tisztes honatyákon,
miközben a ló is szertehull.

Mukimukimukimukimuki!
Mukimukimukimukimuki!

Már kúszva a padlón gyűjtik a drága
csigolya-gyöngyöt, csontokat,
Tengerész Muki négy farkcsigolyája
a kormányfő torkán fennakad.

Kránakogva harákol, ellilulva
a Tengerészeti Társaság,
lenyelni és kiköpni se tudja
a fehér lócsontváz lovasát.

Mukimukimukimukimuki!
Mukimukimukimukimuki!